

Divendres 2 d'Advent

Text de l'Evangelí (Mt 11,16-19): En aquell temps, Jesús deia a la gent: «A qui compararé la gent d'aquesta generació? (...). Perquè ha vingut Joan, que no menja ni beu, i diuen: 'Té el dimoni'; ha vingut el Fill de l'home, que menja i beu, i diuen: 'Aquí teniu un golut i un bevedor, amic de publicans i pecadors'. Però les obres acrediten l'autèntica saviesa».

"L'esperança de Déu en l'home" fonamenta "l'esperança de l'home en Déu"

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui del cor infinitament pacient de Jesús s'escapa... una lamentació: ¿com pot succeir que la criatura "feta per a Déu", íntimament orientada a Ell, pugui ignorar-lo? Déu coneix el cor de l'home. Sap que qui el rebutja no ha conegut el seu vertader rostre; per això, no cessa de trucar a la nostra porta. Ell concedeix un nou temps a la humanitat precisament per tal que tots puguin reeixir a conèixer-lo. Aquest és també el sentit d'un nou any litúrgic.

A la humanitat, que ja no té temps per a Ell, Déu li ofereix un altre temps per a tornar a trobar el sentit de l'esperança. Déu ens estima i, precisament per això, espera que tornem a Ell, que obrim el nostre cor al seu amor. Aquesta espera de Déu precedeix sempre la nostra esperança, exactament com el seu amor ens abraça sempre primer. En aquest sentit, l'esperança cristiana s'anomena "teològica": Déu és la seva font, el seu recolzament i el seu terme.

—La meua esperança és precedida per l'esperança que Vós, Senyor, teniu en mi.